

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.



חגיגה - ז'

1. **שינוי:** אלו דברים שאין להם שיעור... והראיון... מה הכוונה שאין לו שיעור?

ר' יוחנן אמר שהיו סבורים ששיעור למעלה אין לו אבל שיעור מינימום, כן יש לו.

עד שבא ר' אושעיא ברבי ולימד שמדין תורה יכול להביא אפילו פחות ממעה, אבל חכמים קבעו הראייה מעה כסף והחגיגה שתי כסף.

2. **נחלקו** בביאור 'הראיון לרבי יוחנן - ראיית פנים בעזרה' לריש לקיש - ראיית פנים בקרבן מה כוונתם?

לה"א - ר' יוחנן: מקיים מצוה בכל פעם שמתראה בעזרה אך אין חיוב קרבן מלבד הפעם הראשונה. **ריש לקיש -** בכל ראייה מחויב להביא קרבן.

אם הביא קרבן לכולי עלמא מקבלים. ונחלקו בשאר הימים כשהגיע ולא הביא, האם נכנס.

ג' קושיות על ר' יוחנן - א. בפסוק: 'ולא יראו פני ריקם' **התירוץ:** כוונת הפסוק ביום הראשון.

ב. מהברייתא: 'ולא יראו פני ריקם' - בזבחים [בהמה] ואין לומר בעופות ומנחות. - שכשם שחגיגה האמורה להדיוט - זבחים, אף ראייה האמורה

לגבוה - זבחים. וכן דווקא עולות ואין לומר שלמים - שכשם שחגיגה האמורה להדיוט בראוי לו - שנאכל לבעליו. אף ראייה האמורה לגבוה בראוי לו

שכולו על המזבח. וכן ראוי להיות 'שלא יהא שולחן מלא [בשר] ושולחן רבן ריקם' **התירוץ** אף ברייתא זו ביום הראשון.

ג. מהברייתא: ר' יוסי בר' יהודה אומר, שלש רגלים בשנה נצטוו ישראל לעלות וכו' ואין נראין ריקנים שנאמר ולא יראו פני ריקם.

התירוץ: אף ברייתא זו ביום הראשון

קושיא על ריש לקיש - מהברייתא: 'יראה יראה, מה אני בחנם אף אתם בחנם'

למסקנא - כשהגיע בפעמים הנוספות ולא הביא לכולי עלמא נכנס נראה ויוצא. ונחלקו כשהביא, לרבי יוחנן: אסור להביא קורבנות נוספים. לריש

לקיש: אף לקרבן אין שיעור ורשאי להביא. ולדבריו פירוש הפסוק 'הוקר רגלך מבית רעך' המרמז שלא ירבה קורבנות, היינו בחטאות ואשמות וכשם

שביאר ר' לוי 'הוקר רגלך' בחטאות ואשמות ואבא ביתך בעולות' עוסק בעולות ושלמים.

3. **ואין נראין חצאין שנאמר 'כל זכורך' מה הכוונה לחצאין?**

רב יוסף - מי שיש לו עשרה בנים, לא יעלו היום חמשה ולמחר חמשה. **דחה אביי:** שדין זה פשוט וכי האב יעשה חלק פושעים וחלק זריזין

אלא ביאר אביי - כשיטת אחרים: המקמץ [אוסף צואת כלבים] והמצרף נחשת, והבורסי, פטורין מן הראייה שנאמר 'כל זכורך' מי שיכול לעלות עם

כל זכורך, ואלו ריחם רע. וזה הביאור שאם יצטרכו לעלות בנפרד [לחצאין] פטורים מן הראיה.

4. **הקורבנות שחייב להביא ברגל, האם יכול לקנותם מכסף מעשר שני?**

עולות ראייה: אינו יכול. **שלמי שמחה:** יכול. **שלמי חגיגה:** לבית שמאי, אינו יכול. ולבית הלל יכול.

עוד שינוי - הקורבנות שיוצאין בהן ידי חובת 'שמחה' - ישראל: בנדריים ונדבות ובמעשר בהמה. והכהנים בחטאות ואשמות [שמביא הישראל]

ובבכור ובחזה ושוק אבל לא בעופות ולא במנחות.

5. **משנתנו לגבי עולת ראייה הזכירה 'עולות במועד' ומשמע שביום טוב יכול להביא מן המעשר, והרי הדין, שכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין?**

אין לתרץ שמשנתנו רצתה להשמיע שמקריבים עולות רק בחול המועד, וביום טוב אסור,

כיון שלפי זה, משנתנו כבית שמאי הסוברים: מביאין שלמים [כיון שהם אוכל נפש], ואין סומכין עליהן [שאסור להשתמש בבעלי חיים] אבל לא

עולות [כיון שאין בו אוכל נפש]. ובית הלל אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן.

אלא יש לתקן לשון המשנה - עולות נדרים ונדבות במועד באות, ביום טוב אינן באות. עולת ראייה באה אפילו ביו"ט. [כבית הלל] וכשהיא באה אינה

באה אלא מן החולין וכו' וכן מצינו ברייתא.

6. **מדוע הזכרה במשנתנו 'שלמי חגיגה' - 'חגיגת יום טוב הראשון של פסח'?**

אכן הכונה אף לשלמי חגיגה של שאר החגים אלא שמשנתנו באה להשמיע שדווקא חגיגה הבאה בחמשה עשר עצמו צריכה לבא מן החולין, אבל

חגיגת ארבעה עשר יכול להביאה ממעשר, כיון שאינה חיוב גמור מן התורה.